

POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK
UNIČOVSKÉ
FARNOSTI

Listopad 2005
Číslo 7
Ročník 1

Biřmování po sloven- sku...

Milí farníci,

na slavnost udílení svátosti biřmování, která se konala v našem kostele, můžeme už jen vzpomínat. Příště zařadíme i obrazovou reportáž!

Během páteční vigilie jsem si povšiml, že do vedlejší lavice si přisedl nějaký cizí návštěvník. Muž se choval velmi zbožně, tak jsem usoudil, že to není jen nějaký náhodný zvědavce. Po požeňání se ke mě u východu z kostela přitočil a povídá:

„Možem sa niečo spýtať?“

„Ano“, odpovedal jsem.

„Vy máte teraz birmouku?“

„Ano, v sobotu v 10 hodin.“

„A to iba len dvanásť?“

„Ano, dvanásť, jako apoštolů...“, říkal jsem, zaplat Pán Bůh, „Odkud jste?“

„Z Bardejova. Tu v Uničove pracujem od šestej do osemnásťej, ale keď sem prídem, kostol je vždy zatvorený. Chýbá mi to“

Pomyslel jsem si: tlučte a bude vám otevřeno.

„A kolik obvykle je biřmovanců u vás v Bardějově, padesát?“ nadsadil jsem.

„Čo padesát, peťsto po každé, každé štyri roky.“

Polkl jsem...

Dej Bože, ať aspoň dvanásť je příště zas.

-jako-

Slovo života na listopad

„Blahoslavení plačící,
neboť oni budou potěšeni.“ (Mt 5,4)

„Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni“. Možná si vzpomínáš, že v horském kázání Ježíš převratně mění lidský způsob myšlení. Nazývá „blahoslavenými“ ty, kteří se na první pohled zdají být všechno jiné, jen ne šťastní – totiž chudé, pronásledované, lidi mírné, ty, kteří usilují o usmíření duší...

Ježíš dnes předkládá tvé pozornosti slovo, které, jak se zdá, tvrdí něco zcela absurdního – blahoslavení jsou ti, kteří právě takoví nejsou: lidé sklíčení, opuštění, plačící.

Ptáš se, jak si lze vysvětlit toto tvrzení?

„Blahoslavení plačící,
neboť oni budou potěšeni.“

Mesiáš přišel uskutečnit Izajášovo proroctví, které ohlašuje hodinu, v níž budou utěšeni ti, na které doléhá bolest: „...poslal mě... potěšit všechny truchlící“ (Iz 61,1-3). On totiž ví, že ten, kdo trpí, je šťastný, je blahoslavený, protože je připravenější přijmout jeho slovo a tedy vstoupit do jeho království, ví, jak se všechny strasti světa mohou skrze něho proměnit v život plný radosti.

Když se Ježíš obrací k plačícím, nemá na mysli určitou skupinu trpících. Myslí na každého, kdo má nějakou bolest, ať je to dospělý člověk anebo dítě, muž nebo žena, člověk jakékoli rasy, ať trpí z jakéhokoli důvodu – kvůli neštěstí, živelné pohromě, nemoci, ztrátě blízkého člověka, majetku či úcty. Ježíš myslí na zklamání, na nevyslovené úzkosti srdce... Ježíš myslí na všechny tyto lidi a také na tebe, jestliže teď trpíš.

„Blahoslavení plačící,
neboť oni budou potěšeni.“

„Budou potěšeni.“ Když Ježíš užívá budoucího času, odvolává se na dobu, kdy Bůh těm, co trpěli a trpěli s vytrvalostí, „se-

tre každou slzu z očí, nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest už nebude...“ (Zj 21,4). To, co nastane, až se jeho království naplno uskuteční, vyvolává v srdci člověka naději, která bolest zmírní.

Ježíš však těmito slovy nechce přivést nešťastného člověka k jednoduché odevzdanosti tím, že mu slibuje budoucí odměnu. Myslí i na přítomnost. Jeho království je totiž přítomné už zde, i když ještě ne definitivním způsobem. Je přítomné v Ježíši, který přemohl smrt tím, že po nepředstavitelně strastiplné smrti vstal z mrtvých.

Jeho království je přítomno i v nás, v srdci křesťanů. Bůh je v nás. Boží Trojice si v nás učinila svůj příbytek. Blahoslavenství, které Ježíš hlásá, se může uskutečňovat již od nynějška.

„Blahoslavení plačící,
neboť oni budou potěšeni.“

V království, které Ježíš přinesl, se tedy útěcha může stávat tvou každodenní zkušeností. Samozřejmě je zde nutná jedna podmínka – abys žil jako syn tohoto království a uspořádal svůj život podle jeho zákonů, podle toho, co od tebe Ježíš žádá. On řekl, že utrpení, které nás přesahuje, je třeba přijímat tak, jak je přijímal on sám.

Chce, abys „vzal“ svůj kříž, ne abys ho nenáviděl nebo zavrhoval, nechce, abys ho odmítal či jej za sebou vlekl. Je třeba, abys ho miloval. Chce, aby sis ho pěkně naložil na záda, ba dokonce, abys ho hrdě nesl jako pochodeň, jako vlajku.

Pak se dostaví zázrak – Bůh způsobí, že kříž bude pro tebe lehký. Cítíš, že jsi s to jej nést a dokonce se dokážeš i přes slzy usmívat. Máš sílu, která není z tebe, ale pochází od Něho. Potom pochopíš, proč Ježíš hovoří o „jhu, které netlačí a netíží“.

Utrpení možná zůstane, ale dostaví se nová síla, která nám pomůže nést životní zkoušky a uschopní nás napomáhat druhým v jejich strastech, aby je dokázali překonat a chápali je tak, jak je chápal a přijímal On, totiž jako prostředek vykoupení.

-jj-

Tip na nedělní výlet VII. část

Kde nejbližší u Uničova najdeme veřejně přístupný pramen minerální vody? Většina z Vás asi tuší, že je to u obce Těšíkov. Další prameny se nachází například v Ondrášově nebo v Horních Moštěnicích, ale to už je přeci jen o trochu dále.

Do Těšíkova se lze dopravit například takto: Z Uničova do Šternberka a zde kolem nemocnice směrem na Opavu. Kousek za Šternberkem v ostré zatáčce odbočit směrem na Jívovou a na Domašov u Šternberka. Zdolat serpentiny a projet Domašovem, stále po hlavní silnici. Hned za Domašovem se dát doleva na Těšíkov (odbočka doprava vede do Jívové) a v Těšíkově na křižovatce odbočit doprava. Poté, co mineme po pravé straně areál kravína, bude cesta klesat do lesního údolí. V údolí na křižovatce zbystřete - jeden z turistických ukazatelů Vás nasměruje na odbočku k prameni. I tento poslední kilometr z trasy dlouhé 26 km je možno absolvovat autem.

Ty z Vás, kteří pramen znají, ale delší čas u něho už nebyli, mohu potěšit, že závěrečný úsek cesty je opraven a bez výmolů. Celé okolí pramene je vkusně zrekonstruováno a pro načerpání vody už vůbec nepotřebujete vozit s sebou hadičky nebo podobné rekvizity. Dalším příjemným překvapením z říjnového výletu byla skutečnost, že jsme u pramene byli naprosto sami. Kam se poděly ony dřívější dlouhé fronty milovníků minerálky s bednami a taškami napěchovanými prázdnými lahvemi, které se nemohly dočkat svého naplnění? Nevím, možná to byla tentokrát náhoda, počasí bylo chladné a milovníci minerálek snad dali tentokrát svorně přednost něčemu teplejšímu nebo ostřejšímu.

Po občerstvení železitou minerálkou se můžete vydat na procházku po okolí. Možností je zde vícero. My jsme se pokusili zjistit, co se skrývá pod názvem modré trasy „Za Slunečnou - 2,5 km“. Cesta vedla příjemným lesním stoupáním po lesní asfaltové a místy štěrkové cestě a dovedla nás k ceduli „Za Slunečnou - 602 m“. Ve skutečnosti by aktuální název podle počasí onoho dne měl spíše znít „Na Větrné hůrce“. Celkově shrnuto, šlo o příjemnou procházku, nic víc a nic míň. V dálce asi 9 km

byl vidět červenobílý sloup vysílače na vrcholu nejvyššího kopce Nížkého Jeseníku, kterým je „Slunečná“ se svými 800 m nadmořské výšky. Snad podle tohoto výhledu někdo asi pojmenoval místo, na kterém jsme se právě nacházeli a v jehož blízkosti byla vidět stavení v Horních

Klárka přímo u pramene

Loděnicích, která lemují hlavní tah na Opavu.

Těšíkovský pramen je znám již od roku 1678 a v roce 1935, kdy zde byla soukromá plnárna, byl podchycen 63 metrů hlubokým vrtem. Po válce byl vrt znárodněn, v 90. letech navrácen restituentům a ti jej převedli do majetku města Šternberka.

Instalované informační tabule Vás poučí, že minerální voda se od povrchové liší tím, že obsahuje alespoň 1 g nerozpustných anorganických a plynných látek v 1 litru. Těšíkovská kyselka je silně hydrogenuhličitanová, s obsahem železa, hořčičku a křemíku a vydatnost pramene činí v průměru 30 l/minutu. Voda má 9 - 10 °C. Pro ty z vás, kteří by se k prameni vydali i za účelem získání menší zásoby dobré minerálky, doporučuji plnit raději lahve o menším objemu. Než byste například spořádali 5 litrový kanystř, bublinky by postupně už dávno vyprchaly a kanystř by se vám dlouhým skladováním minerálky zabarvil železitými složkami do rezava.

Dobrou chuť.

-jihá-

stalo se při mši...

Možná jste si všimli, že při nedělní mši svaté dne 16. září se před vlastním proměňováním přidávala sloka písně navíc a ještě to nestačilo. Co se vlastně stalo?

Děti nesly obětí dary a malému ministrantu Františkovi K. se přitom podařilo vylít nachystané mešní víno. Tatínek František K. senior se obětavě snažil nehodu napravit a pádil do sakristie pro nové víno. To byla ta jedna sloka písně navíc.

Všechno bylo zdánlivě v pořádku, ale Otec Janek byl přesto nějak nesvůj a stále si nové "víno" určené k proměňování prohlížel, očichával... Světlé a čiré to sice bylo, ale konzistence a vůně byla nějaká zvláštní... Naštěstí k proměňování nedošlo, protože otec včas odhalil, že se jedná o olej do svíček ☺.

Bylo to prý podruhé, co se mu něco takového přihodilo. V jednom svém minulém působišti prý včas odhalil v připravené tekutině omylem nalitou slivovici ☺. Senzorické

schopnosti našeho pana faráře nás tedy uchránily od neplatného proměňování a jeho samotného pak od střevních problémů.

A trochu poučení na závěr: Pokud se proměňuje mešní víno, je to v pořádku. Pokud se proměňuje jiné, než mešní víno, je proměňování platné, avšak nedovolené. Proměňování oleje do svíček je ovšem jak nedovolené, tak neplatné.

-jihá-

Svatí na vitrážích našeho kostela VI. část

Další svatou bytostí zobrazenou na vitráži našeho kostela bude tentokrát archanděl Michael. Nachází se na posledním okně levé strany lodi, nahlíženo směrem od vchodu do kostela.

Existence duchových a netělesných bytostí nazývaných Písmem svatým anděly, je pravdou víry. Andělé jsou celým svým bytím Boží služebníci a poslové. Mají rozum a vůli. Jsou to bytosti osobní a nesmrtelné. Převyšují viditelné tvory svou dokonalostí.

Michael je jedním ze tří archandělů, jejichž jména jsou: Michael, Gabriel, Rafael. Jeho svátek si připomínáme společně s archandělou Rafaellem a Gabrielem 29. září.

Michael byl uctíván od počátků křesťanství. Už podle židovské tradice to byl anděl předávající příkazy nižším andělům a provádějící zápisy do nebeských knih. Význam jména Michael zní "Kdo je jako Bůh?". Známa je pasáž v Apokalypse (Zj 12,7-9), podle které je uctí-

ván jako „vůdce nebeského vojska a ochránce křesťanů“. Dále je přímlovcem a prostředníkem lidských modliteb. Na východě byl uctíván též jako patron nemocných.

Podle pověsti viděl prý papež sv. Řehoř Veliký během epidemie chole-ry archanděla Michaela s taseným mečem nad Hadriánovým mauzoleem v Římě (dnes nazýván Andělský hrad).

V Novém zákoně je o Michaelovi dále zmínka v Listu Judově (Ju 9), a to v poznámce, že se přel o Mojžíšovo tělo se satanem. (Podle rabínských tradice si satan mrtvé tělo nárokoval jako vládce říše mrtvých anebo snad proto, že se Mojžíš dopustil vraždy Egyptana.) Michael se v tomto sporu satana neodvážil proklít, protože i satan je stvoření Boží a přenechává proto soud Bohu.

Zobrazován bývá jako rytíř ve zbroji potírající vítězně onoho „velikého draka a dávného hada, jehož jméno je ďábel a satan“ anebo jak váží duše při posledním soudu. -jihá

BENEFICE OBLASTNÍ CHARITY UNIČOV

Rok již uběhl od minulé Benefice, která se uskutečnila v pěkném prostředí Koncertní síně v Uničově. Její pěkný program, na kterém účinkovali sourozenci Kocůrkovi, známý pražský herec p. Ladislav Frej, hudebníci ze ZUŠ shlédlo více než dvě stovky diváků, kteří byli spokojeni. Také Ti, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě Benefice, si odnášeli radost v srdcích, že vše dobře dopadlo. Vždyť výtěžek z akce slouží na podporu charitního díla.

Charita jako milosrdná láska, je naplňováním Kristovy výzvy, pomáhat bližnímu v nouzi. „Láska k bližnímu je srdcem církve: bez lásky není církev církví Ježíše Krista.“ Takto nádherně se vyjádřil Jan Pavel II. na jednom setkání s představiteli Charity.

Při přípravě a samotném průběhu pomáhala celá řada dobrých lidí i z řad našich farníků. Je nutné podotknout, že odvedli kus poctivého díla, chtěla bych jejich jména opět připomenout – p. Jirkovská, p. Kubištová, p. Kvapilová, p. Kvapil, p. Zapletalová, p. Sedláková, p. Bílá, p. J. Šenková, p. Vyháňková, p. Kariková, p. J. Kocůrek. Z těch

mladších sourozenci J+J Kocůrkovi, Květoslav Bardoň, Klárka Hájková, sourozenci Patrik a Jituška Šenkovi, Kateřinka Smékalová, Deniska Petříková, Verunka Radilová, Ondra Pohajda.

Bez pomoci všech by se Benefice tak nevydařila a nestala se vyjímečnou. Také pražský herec pan Ladislav Frej, se kterým jsem měla možnost se před měsícem setkat, vzpomíná v dobrém. Ptal se na mladou varhanici, která na Benefici hrála a na sympatického mladíka, který ho obsluhoval a fungoval jako spojka. Snadno uhodnete, kteří jste se zúčastnili, že se jedná o Jitku Kocůrkovou a Květoslava Bardoně. Pan Frej všechny moc pozdravuje a všem občanům města Uničova přeje: „Vše dobré, mnoho zdraví a osobní pohody. Mějte se rádi!

Letošní Benefice proběhne v sobotu 19. listopadu 2005 v 18.00 hodin opět v Koncertní síni, přijďte podpořit dobrou věc.

Bez pomoci farníků - dobrovolníků - se Benefice neobejde, těšíme se na Vaši pomoc.

M. Dražanová,
ředitelka Oblastní charity Uničov

O další nabídce oblastní Charity čtěte na 8. straně

Prosba k lidem dobré vůle v naší farnosti

Určitě jste slyšeli o HAITI, nejchudší zemi západní polokoule, mnozí z Vás jistě viděli v televizi pořad Marka Ebena „Na plovárně“, kdy hostem byl P.Roman Musil, český misionář, působící na Haiti od roku 2002. Jedním z humanitárních a rozvojových projektů díky jeho přítomnosti v této nejchudší zemi je realizovaná „Adopce na dálku“.

Na tomto projektu se podílí Arcidiecézní charita Olomouc. Projekt umožňuje vybraným dětem prostřednictvím dárců-adoptivních rodičů získat vzdělání, základní zdravotní péči a ve školní jídelně 1x denně se najíst. Vzdělání je základním předpokladem zlepšení života celé komunity. Dárcem může být jednotlivec-adoptivní rodič, farnost, škola, nezisková organizace apod.

Roční částka pro jedno dítě představuje částku 6.500 Kč. V případě, že se vybere menší částka, jednalo by se o sponzorský dar, který na Haiti bude využit na zdravotní potřeby, léky, které jsou na Haiti dosti drahé. Příspěvek je charitativním darem, který je možný podle zákona odečíst od základu daně jak pro fyzické osoby, tak i právnické subjekty.

Konkrétní možnosti naší farnosti :

1. varianta-přispívat na jedno dítě ročně 6.500 Kč s tím, že se na to složí více osob, pak je třeba mít garanta-osobu, která bude zastupovat farnost u Arcidiecézní charity a bude pravidelně posílat peníze, buď ročně, pololetně, čtvrtletně nebo i měsíčně a předávat informace o celém projektu a podporovaném dítěti, které obdrží od charity.

2. varianta - jednorázově se vyberou peníze a odešlou na léky a jiné zdravotní, školní potřeby. Tyto peníze pak charita odešle na Haiti.

Dejme dětem naději a šanci na důstojný život.

Dnes dostáváte informaci o adopci na dálku, zvažte své finanční možnosti a příští neděli na faře po mši sv. byste mohli ještě získat podrobnější informace a také své finanční dary-příspěvky předat paní Marii Bílé, o vašich finančních darech bude vedena evidence.

-Marie Bílá-

Petr Kostka otcem na dálku

Vážený pane Kostko, vy osobně jste adoptoval dítě na dálku, co bylo podnětem k tomuto kroku?

PK: Tak často porovnáváme své životy s těmi „šťastnějšími“, kteří žijí na výsluní v přepychu, a leckdy závistivě k nim vzhlížíme. Ale stačí jen obrátit pozornost opačným směrem, „dolů“, a sevře se nám srdce úzkostí nad nekonečnou a neskonale bídou na této krásné modré planetě. Ano: „Já to nenapravím.“ Zní bezmocná odpověď. Ale existuje-li zde alespoň malá, malinká možnost! A je-li to jen trochu možné! Proč to málo neudělat? Proč nepomoci? Jednomu, alespoň tomu jednomu!

Můžete nám něco povědět o své adoptované dceři?

PK: S mojí ženou Carmen jsme se rozhodli pomoci malému děvčátku v Ugandě. Umožnili jsme malé Shamim návštěvu školy, umožnili jsme jí získat základní nutné vzdělání, což je jistě ta nejhodnotnější investice. Shamim jsme si adoptovali na dálku v roce 2001. Máme radost, jak roste. Tedy pozorujeme to samozřejmě jen na fotografiích, které dostáváme od sociálních pracovníků.

Jste se Shamim v kontaktu?

PK: Ano. Písemný styk přímo s dítětem je nám zárukou, že se naše finanční pomoc „nezakutálí“ nikam jinam, že je naše pomoc účinná

a směřuje tam, kam si přejeme. Samozřejmě, že není nikterak častý. Ale nejste-i náročni a nečekáte-li kdovíjaká slova díky, postačí-li vám tři řádky za rok a k tomu dětský obřezek co poděkování jako nám, pak neinvestujete špatně. Co bychom mohli chtít víc? Co byste si chtěli víc na tu dálku povídat?

Vy sám jste se Shamim osobně setkal...

PK: Předloni v létě jsem navštívil Ugandu, osobně jsem se spřátelil s pracovníky tamější kanceláře a utvrdil jsem se v přesvědčení, že péče o naše děti je vynikající. Vzorová. Navštívil jsem malou Shamim v její rodné vesnici Kikube. Nedá se vypovědět, jak ta neskonale chudoba na mne zapůsobila. A utvrdila mne v našem počínání. Myslím, že to dlouho nevydržím a pojedu za Shamim znovu. I pro tu nádheru, kterou ta krásná africká zem skýtá.

Co byste vzkázal lidem, kteří se rozhodují?

PK: Poznal jsem mnoho krásných lidí, mám mnoho nových přátel na této Zemi. Mám další dítě. Možná se už nikdy nevidíme, ale to nevadí. Víme o sobě. A to je nejdůležitější.

Děkuji za rozhovor.

PK: Poutavé a zaujaté vyprávění slečny Lenky Černé v rozhlase bylo prvním zjištěním, že něco tak pěkného, bohublého existuje.

Konkrétněji už to nejde

Pro všechny, kteří chtějí pomoci skutečně konkrétním dětem, je určen projekt **Adopce na dálku**. Již od roku 1993 poskytuje prostřednictvím tzv. „adoptivních rodičů“ vzdělání a zdravotní péči téměř jedenácti tisícům dětí v Indii, Ugandě, Litvě, Bělorusku a nyní na Haiti. Jedná se o děti z nejchudších rodin - často sirotky - které z finančních důvodů dříve nemohly chodit do školy.

Rodičem se může stát kdokoli. Je to jednoduché. Vyberete si konkrétní dítě a stanete se jeho adoptivním rodičem. Z vašeho ročního příspěvku budou hrazeny náklady na školné, školní pomůcky a zdravotní péči. Mimo dobrého pocitu získáte možnost si s dítětem vyměňovat dopisy a každý rok také dostanete kopii jeho vysvědčení a novou fotografii. Neváhejte, k adopci je připraveno více než 2500 dětí.

Proč se modlíme za naše zemřelé?

Dne 2. listopadu jsme si připomněli památku všech věrných zemřelých. V tento den se zvlášt modlíme za všechny ty, kteří zstali Bohu věrní a mají naději, že budou žít s Kristem v Božím království.

1. listopadu jsme slavili slavnost všech svatých, radovali jsme se se všemi, kteří už žijí a radují se s Pánem v Božím království. Za ty se už modlit nemusíme, ti už dosáhli cíle. Oni se naopak přimlouvají za nás.

Naopak ti, kteří žili jako nepřátelé Boží a přinesli na tento svět mnoho zla, prožívají zavržení, peklo i na věčnosti. Za ty se také modlit nemusíme, protože o jejich osudu je už rozhodnuto, nic se už na jejich zavržení nemůže změnit.

2. listopadu se tedy nemodlíme za všechny zemřelé, ale pouze za věrné zemřelé. Kdo jsou tito věrní zemřelí? Jsou to ti, kteří věřili v Ježíše Krista, snažili se žít pro něho, ale pro své hříchy musí ještě projít zkouškou očistce.

Někdy však dostatečně nechápeme, proč by naši zemřelí měli projít očistcem, když zemřeli smířeni s Bohem. Navíc mnozí argumentují tím, že v Písmu o očistci není žádná zmínka a že je to výplod církve středověku, která kupčením s odpustky potřebovala získat peníze.

Na místo hledání argumentů proti těmto tvrzením, podívejme se na to, proč očistec musí existovat. Musí existovat už jen proto, že Bůh je nesmírně milosrdný.

Kdyby totiž očistec neexistoval, Bůh by nad námi všemi musel vyřknout ortel zavržení. Proč? Kdo může žít v Božím království? Jen ten, kdo miluje Boha celým srdcem, celou svou myslí a celou svou silou. A svého bližního jako sebe. Může někdo z nás do očí Bohu říci, že ho miluje na 100 %? Můžeme tvrdit, že milujeme opravdu všechny lidi?

Proč je láska pro nebe rozhodující? Dovedete si představit, že by v nebi byli lidé, kteří se hádají, nadávají si, pomlouvají se, zlobí se jeden na druhého atd.? Tedy navzájem se nemilují? To by nebylo nebe, ale peklo! Do nebe může přijít pouze ten, kdo žije svatě. A to asi nikdo z nás nežije.

Mezi zavržené v pekle asi také nepatříme. Pokud se pohádáme, pak to nemyslíme tak zle, jak to vypadá, pokud o někom špatně mluvíme, nechceme mu ublížit, ale nemůžeme také říci, že ho milujeme.

Zbývá tedy už jen očistec. Co je očistec? Není to místo, ale stav duše zemřelého člověka. Pokud si chceme očistec představit, pak pouze obrazně. Např. jako Boží inkubátor.

K čemu slouží inkubátor v nemocnici? Pokud se nějaké dítě narodí předasně pro tento svět, pak jediným prostředkem pro jeho záchranu je inkubátor. V něm nedonošené dítě dostává kyslík a potřebnou stravu, jinak by v tomto světě nemohlo dále žít, protože se narodilo předasně pro tento svět.

Pokud nějaký člověk zemře ve stavu nedokonalosti, pak se narodil předasně pro věčný život. Pro jeho záchranu musí Bůh použít svůj inkubátor – očistec. Bez něho by tento zemřelý byl odsouzen k věčné smrti.

Co chybí tomuto zemřelému člověku, aby mohl žít šťastně svou věčnost v nebi? Právě tato 100 % láska

k Bohu a bližnímu. V Božím inkubátoru je mu dáována tato důležitá „živina“ jako zvláštní injekce i transfuze, aby se naučil této nezištné lásce a mohl žít v nebi samostatně.

A k čemu jsou pak naše modlitby, naše odpustky převlastnitelné duším v očistci? Každou modlitbou nebo obětí konané z lásky k našim zemřelým, vytváříme náboj lásky, který nabízíme Bohu, aby ji použil ve prospěch našich zemřelých.

On pak provádí tuto zvláštní transfuzi lásky do věčného života člověka, který se předasně narodil pro nebe, podle svého uvážení. My nabízíme svou duchovní krev, on ji vnáší do života našich zemřelých. Jde o úžasnou výměnu lásky.

Možná, že místo slova odpustek bychom mohli spíše používat slovo doplněk, protože se podílíme na doplnění lásky, která našim zemřelým chybí k tomu, aby mohli žít plně a radostně v nebi. -jj-

Ježíši Kriste, Králi

My, ubozí, jsme přišli volat Tebe
a prosit: sešli, sešli lásku z nebe.
Co zůstane v nás a neztratí se více,
co nevyrazí dech a otevře nám plíce.

Co napoví, jak uctívání býti chceš,
ať rozboří ve lži vystavěnou věž.
Ať studánka je z našich duší čistá,
kež nemá bolest v našem nitru místa.

Ta mlha, co válí se tam po údolí
i Tvoji Matku den ze dne více bolí.
Ta mlha je přec párou z našich slz řas,
ach, Matko lásko, pro nás přec zemřelas.

Co s modlitbami, když nevzal jsi je k sobě,
kdo uschoval je, Lásko, ve Tvém hrobě.
Patří vložit na trůn Tvého království,
my za ně prosíme třept milosrdenství.

Ježíši Kriste, Králi, slyš naše volání,
chcem všichni nabídnout Ti své pokání.
Sestup Králi z nebe kříže teď znovu statečně,
ať Tvé rodné údolí je lásky plné konečně.

z autorské dílny -jiše-

CECILIE Historické zprávy o jejím životě jsou sporé. Jisté je pouze, že byla zbožnou zámožnou křesťankou, která svůj dům darovala církvi. Přesto byla zařazena do mešního kánonu. Podle legendy obrátila Cecilie v den svatby svého snoubence Valeriána, oba se zavázali slibem čistoty, Valeriána a jeho bratra přiměla, aby se nechali pokřtít.

Při pronásledování křesťanů byli nejprve popraveni oba bratři, pak byla před soud předvedena i Cecilie. Odmítla sloužit pohanským bohům proto byla odsouzena k smrti udušením v parní lázni. Pobyt ve žhavé komoře zázrakem přečkala. Kat jí zasadil tři rány do šíje. Mučednice se později probírala a ještě tři dny žila. Umírala s písní velebící Krista na rtech. Byla prohlášena koncem středověku za patronku hudebníků. Podle jiné verze stalo se to proto, že - jak je psáno v legendárním líčení jejího mučení - zatímco křičela bolestí, zpívala v srdci chválu Pánu. Když byl koncem 16. století otevřen její hrob, bylo tělo svěřice nalezeno ve zcela zachovaném stavu. Podle něj vytesal tehdy lombardský sochař Steffano Maderna mramorovou sochu ležící svěřice pro její kostel v Zátiběří, která je tak vlastně posmrtným portrétem této mladé a krásné Římanky, která svůj život zcela odevzdala Kristu.

Pod jemným zřaseným rouchem jsou patrné něžné tvary štíhlého dívčího těla, zachycené sochařem s realistickou mistrností. Na její svátek se konaly slavnosti literárských bratrstev, sdružující zpěváky kostelních kůrů.

Toho dne se shromáždili všichni členové, aby projednali spolkové věci, rozhodovali o finančních otázkách, např. o podporách sirotkům a vdovám z bratrské pokladnice. Večer se konaly zábavy se zpěvem a tancem v hospodě a mnohde se provozovaly velkolepé zpívané mše v kostelích.

V nejstarších dobách byla Cecilie zobrazována ve směs ve sboru svatých panen - mučednic s knihou a palmou, případně s lampou, holubicí, mečem, později s ránou v hrdle. Od konce 15. století stávají se však nejpříznačnějším znakem určení sv. Cecilie varhany, případně různé jiné hudební nástroje. Dalším atributem této svěťice je věnec z růží a lilí (podle legendy byla Cecilie a její snoubenec, když učinili slib zdrženlivosti, korunováni andělem

věncem z růží a lilí). Dodnes je sv. Cecilia velmi oblíbenou světicí, byla oživena řada svatocecilijských spolků a sborů, ke cti sv. Cecilie se koná množství hudebních podniků různých žánrů.

-jako-

Obraz v bohatě vyřezávaném rámu je z průčelí našich varhan

FEJETON

Ach, ty mobily

Dnes, 21.10. večer, jsem se zúčastnil jedinečné hudební události a to závěrečného koncertu uničovského podzimního festivalu, který se konal tentokrát prémiově v reprezentačním velkém sále olomouckého arcibiskupství. Na program bylo závažné postní dílo Jozefa Haydna „*Sedm posledních slov Ježíše na kříži*“ v provedení smyčcového Janáčkova kvarteta doprovázeného slovem Alfréda Strejčka.

Plnočekávání jsem se zahryzl do náležavého témbu Strejčkova hlasu, když v závěru úvodní recitace končil slovy: „...a toto vytvořil mistr Haydn.“, v té vteřině, kdy již kvarteto nasazovalo smyčce na struny, se docela neurvale z předních řad ozval stupidní mobil s příšernou odrhovačkou, coby vyzváněcí melodií. Rázem pomyslné špagáty mezi účinkujícími a diváky se jakoby se zpřetrhaly, takže začátek vyzněl poněkud rozmrzele. Všechny to doslova rozhodilo. Když už jsem se zpět opatrně ponořoval do vln hudby a přednesu z evangelia, vyrukovali se

svým nádobíčkem fotografové. Tito lovci snímků trpí zjevně mánií, že zachytí a zmrazí vrcholné okamžiky účinkujících. Ironií bylo, že jeden z nich seděl přímo za mnou, dobře mi tak! No prosím, ve fortech není nic slyšet, ale pánové, když je piano, že hudebník se sotva strun dotýká, a tu se ozve hlučná závěrka prehistorického fotoaparátu, po chvíli série blesků, prostřídaná vrněním kamery. Jako by to nestačilo, do třetice ještě digitální foťák, který pípá pokaždé, když se na něj sáhne. Uf! Tito profíci by měli evidentně absolvovat školení vkusu a etiky.

Podobných situací jsme svědky i během svatebního i pohřebního obřadu, kdy mnohdy je přítomno hejno samozvaných filmových umělců, všichni jsou středem pozornosti, lidi si ale už zvykli: budeme mít pěkné momentky a dokonce i film! Přitom si neuvědomují, ani nechťejí, že jaksi narušují citlivou ceremonii svatby i pohřbu. Každý je režisér a uplatňuje patřičně své ego. Na vlastní oči při jedné svatbě jsem viděl, jak jeden

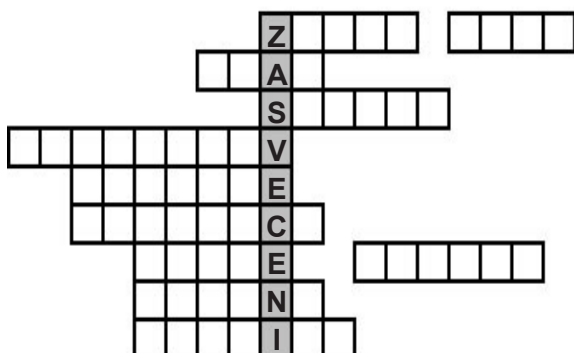
z fotografů si vyžádal opakování jedné citlivé části obřadu, že prý se mu nezapnul blesk. No..., ale připravte novomanžele o první políbení na fotce!

U těchto obřadů, prosím, všichni jsou trošku zmateni a naplno nikomu nedochází všechny souvislosti. Ale tento úkaz se opakuje běžně i u nás. Dodnes jsem nepochopil důležitost zmateného pobíhání a sériového snímkování zejména při motlitbě Otčenáš. Modlitba pak dostává kabát bzukotu motoru foťáku a patřičné blesky jako ohňostroj.

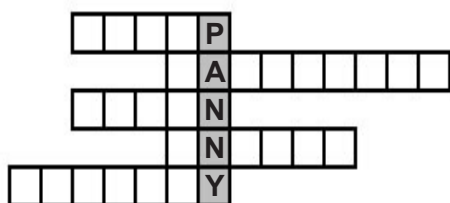
Ptám se tedy, kde zůstává soudnost a ohled návštěvníků nejen koncertů, tam prozíraví pořadatelé vyzvou doslova k vypnutí telefonů, ale jsme téměř každou neděli svědky, že v našem kostele se s neúprosnou melodií vetře pitomé vyzvánění někoho někomu. Jde přitom, pokud mne hudební paměť neklame, pořád o stejný případ. Vkrádá se mi vzpomínka na nedávné časy, kdy být viděn s telefonem u ucha patřilo k prestižní záležitosti hodné závidění. Jeden z mých známých to vždy komentoval: „mobil - debil“ -jako-

Luštěnka pro dospělé

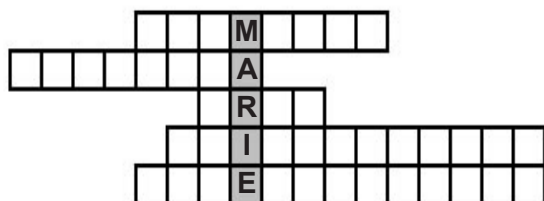
Doplňte názvy poutních míst Panny Marie.
Jsou současně požadavkem pro zaslání vyluštěné tajenky

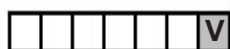
- 1) od Jeseníku na sever
- 2) Malá Strana - Jezulátko
- 3) 20 km sz od Prostějova - studánka zázrač.uzdravení
- 4) pod Krušnými horami sv. od Teplic
- 5) na jv od Opavy 12 km
- 6) v jv části města Krnova
- 7) slezské Lurdy - místo zázraků a obdržených milostí
- 8) „Perla Moravy“ 16 km sv od Brna
- 9) 18 km sv od Šumperka

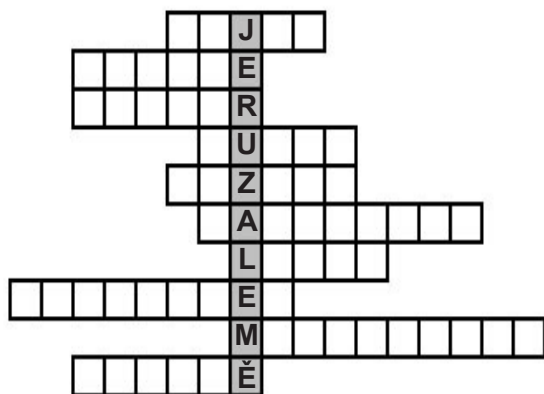
- 10) v Moravském krasu - uzdravení Veroniky z epilepsie
- 11) poutní místo v rakouských Alpách
- 12) 15 km sz od Olomouce
- 13) na zázračné uzdravení obyvatel se zde čeká
- 14) u Tábora - zjevení Panny Marie chudým pasáčkům

- 15) sz od Zlína
- 16) poutní místo v okr. Čadca na Slovensku
- 17) okr. Frýdek Místek - horská poutní kaple
- 18) 10 km sz od Třebíče - řada mimořádných uzdravení
- 19) okr Žilina

- 20) místo zjevení P.Marie a uzdravení Magdaleny Kadlové

- 21) 4 km záp.od Čes. Krumlova (v Čechách jedno z nejst. poutních.m.)
- 22) poblíž zříc. Hradu Frymburk - uzdravení slepého syna
- 23) 25 km jihozáp. od Ostravy
- 24) zjevení P. Marie v r. 1858 sv. Bernadettě
- 25) 9 km na sever od Semil - léčivý pramen, zázr. soška P. Marie
- 26) zjevení P. Marie Melánii a Maximovi
- 27) vnuk císařského vojska v bouři slíbil zde postavit svatyni
- 28) místo zasvěcení Panny Marie
- 29) i v současnosti zde dochází ke zjevení Panny Marie
- 30) místo, kde se zjevila P. Maria - lázně s léčivými prameny

Nápověda k této luštěnce:

3- Suchdol, 10- Sloup, 13- Uničov,
22- Rokole, 27- Lomec, 30- Bechyně

Všechna poutní místa budou zveřejněna současně
v lednovém čísle.

Současně se omlouvám všem za případnou neshodu
počtu písmen a okýnek v minulých číslech.
Počítačový skřítek navštívil i můj počítač bez ohlášení.
Děkuji za pochopení.

Nápověda pro luštěnku z minulého čísla:
7-Zašová, 9- Filipov, 10- Fatima, 15-Vranov

-jiše-

**Obrázková hádanka
pro pamětníky:**

kde stály tyto varhany ?

-jako-

LISTOPADOVÉ PRANOSTIKY

*Když se v listopadu hvězdy třpytí, mrazy se brzy uchytlí.
Listopadové sněžení neškodí vůbec osení.
V listopadu spadá všechen list, že i tobě uschne, buď si jist!
Začátkem listopadu sněží, mívá sníh pak výšku věží.*

1. *Když o Všech svatých zima nemá moci,
tak o svatém Martině o půlnoci.*
2. *Když na Dušičky jasné počasí panuje,
příchod zimy to označuje.*
9. *Svatý Teodor - mrazy lezou z hor.*
11. *Jaký den svatého Martina, taková bude zima.
Matinův led bude pod vodou hned.
Martin se mlhami odívá, mírná zima obyčejně bývá.
Přišel k nám bílý kůň, zalehl nám celý dvůr.
Radost Martina je husa a džbán vína.*
12. *Na svatého Josafata lepší kožich nežli vata.*
16. *Na svatého Otmara neuvidíš komára.*
17. *Počasí o svaté Alžbětě předpovídá, jak bude v létě.*
21. *Jaký den na Obětování Panny Marie, taková pak zima je.*
22. *Svatá Cecílie sněhem pole kryje.*
23. *Kliment zimu oblību je, Petr ji ucezuje.*
25. *Je-li Kačenka ucouraná, je Baruška naškrobená.
Svatá Kateřina strčí housle do komína.
Na svatou Kateřinu schovej se pod peřinu.*
29. *Na Saturnina skučí meluzína.*
30. *Když na Ondřeje sněží, sníh dlouho poleží*

Jak můžeme získat odpustky pro duše v očištění?

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den je možno při návštěvě kteréhokoliv kostela či kaple získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očištění. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď v nejbližší době, sv. přijímání ten den a modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela Otče náš a Věřím v Boha.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očištění, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

NABÍDKA Z OBLASTNÍ CHARITY UNIČOV TEL: 585 054 519

V Uničovské charitě je možno si vypůjčit také zajímavé knihy.

Například:

- 1) Georgie Weigel
Svědék naděje (autorizovaný životopis Jana Pavla II.)
(nakladatelství PRÁH)
- 2) Michele Elliotová
Jak ochránit své dítě (nakl. PORTÁL)
- 3) Carlo Carreto
Dopisy z pouště (nakl. CESTA)
- 4) Guy Gilbert
Až do krajnosti (nakl. PORTÁL)

Výpůjční den:
vždy ve středu od 14.30 do 15.30 hodin

OZNÁMENÍ

Podzimní plískanice navštěvují i naše město a tak vyzýváme touto cestou rodiče majitelů svršků, které si možná právě Vaše dítě zapomělo již dříve na faře:

Čepice - červená s šedým lemováním
Bunda - modročervená tepláková

Děkujeme Petru Centekovi za zapůjčení a realizaci mimořádného ozvučení a slavnost biřmování.

Děkují touto cestou za umožnění přijetí svátosti biřmování našemu panu kaplanovi a zvláště pak panu děkanovi, který přes velké hlasové potíže a bolesti se nás snažil co nejvíce připravit a nadmíru se nám věnoval.

Ještě jednou oběma děkují a našemu panu děkanovi modlitbou vyprošují brzké uzdravení.

-jedna z biřmovaných-

Jednoměsíčník *DOKOJ VÁM!* vydává římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.
Redakční rada: P. Josef Janek (-jj-), Jiří Hájek (-jihá-), Jitka Šenková (-jiše-), Dagmar Řezníčková (-daře-), Jaroslav Kocůrek (-jako-) Jitka Kocůrková (-jiko-), František Vomáčka (-frvo-), František Kovařík (-frko-), Klárka Hájková (-klárka-)
Grafická úprava (-jako-). TiskneTiskárna - LIT, s.r.o, Litovel. Tel.: 737 132 766. E-mail: vomacka.fany@seznam.cz
Příspěvky posílat do 20 dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
Římskokatolický farní úřad, Kostelní náměstí 11, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz